

TANDORI DEZSŐ

Próbálkozás

Mi sok mackómmal

Mi sok mackómmal.
Kedvenc fotómmal.
Mi lesz sok mindenemmel.
Mi sok cók mókkal.
Papír halommal.
Ha majd halálom jön el.

Mi lesz mindennel.
Érzem ezennel.
Akármi öngyilkos ez.
Hány évem van még.
Visszagondolnék.
Mennyi *volt*, amennyi lesz?

Tíz éve végsőt.
Repültem. Később.
Már vonatra sem ülök.
Hegyre mi jártam.
Úgy hamarjában.
Últömben is eldőlök.

És ha ez túlzás.
Nincs több utazás.
Legföljebb városomban.
Nincs látogatás.
Se orvos, se más.
Halnék is így, suttyomban.

A bolondgomba

A bolondgomba.
Bolondgombolja.
Erdő kedves kabátját.
Ehető gomba.
Étre gombolja.
Piacon kofa tárát.

Gomba-tár: láda.
Piac kabátja:
Rajtam. Még meg is lobog.
Csobban pohárba.
Akad pogácsa.
Zsír-illatú lángosok.

Távolabb köd. Domb.
Vonat hídra ront.
Nézem a piac-részről.
Megfeledkezem.
Róla nincs jegyem.
Semmim sincs az egészről.

Csupán emlékem.
Hirtelenségem.
Mint döntése madárnak.
A magamfélék.
Össz-vissz szerény nép.
Piacukon így járnak.

De én gombolgatásnak:
sose-lássam dombját:
Mit sem adok határnak.

Állok híd alatt

Állok híd alatt.
Rajta a vonat.
Halad távol domb felé.
A távol dombot.
Csak reményt mondok.
Közéről soha többé.

Közel is messze.
Vonatból, küzdve.
Átmenettel, piszkával.
Híd alatt itt jobb.
És ha több piszkot.
Fed s ível át magával.

Többé sehova!
Ne lássak dombra.
Hazatérésem során.
Elég a messzi.
Domb. Híd, közelnyi.
A közel sem jól hat rám.

Valami mégis.
Kell. Így az ég is,
Bár csak földnek távola.
Ülök újsággal.
Iszom pohárral.
Másutt se máshogy volna.

Bolondgomb sapka

Bolondgomb sapka.
Égbe gombolva.
Járván bolondpiacra.
Egyre, mert egyre.
Semmije-szerre.
Megint bevásárlók ma.

Ködnek dombjára,
Hazaútfjára,
Megint sosem járok ma.

Nem szedek gombát.
Nem teszem pontját.
Akármilyen bolondjának.
Pont-verset írok.
Hódolni bírok.
Szívből még: Georges Seurat-nak.

Jattolok másfél.
Száz évet, ím, él.
Örvendezek grandjának.

Georges Seurat: Grande Jatte
Szigete. Hanyatt.
Vetődöm boldogságnak.
Árnyékra, éppen.
S ha árnyékszéken.
Begombolom kabátnak.
Pontját bolondgombának.

Még mit mondhatnék

Még mit mondhatnék.
Mit próbálhatnék.
És kinek. És így minek.
Most meghallgatják?
Ha nem olvasták.
Hol megírtam. Versemet.

Versemben. Mindben.
Ott van e minden.
Mi persze csak semmiség
Mégis tudható.
Vagy olvasható.
Nem késtek le róla még.

De mit gyötörjem.
Magam. Mely ízben?
Mint ízetlen akarás.
Az volnék már csak.
Kik elodáztak.
Mindjük csak kíváncsi-más.

És ezzel vége.
Folytatás késze.
Amit megélhetek még.
Nem vár emberre.
Menteni mentse.

Ami menthetetlenség.

Világ-vázai

Nem kell készülni

Nem kell készülni.
Nem fog évülni.
Idő. Világ vázája.
Hogy töltenéd be.
Mindig lesz készje.
Tér. Készség foglalása.

Két világ-váza.
Homokórája.
Mindenki szigetének.
Minden porának.
Nyitottabb. Zártabb.
Ne higgy eredetének.

Mint a világé.
Mind világ-vázé.
Több. Kevesebb. Mi lenne.
Nem nyitottsága.
Nem is zártsága.
De máss sevé...

Félreütbe.
Nem volt értelme.
Ugyse. Javítva. Ütve.
„De más se végtelenje.”
Máris semmije volna.
Idő. Tér. Világ-váza.

Absztrakt fogadás

Épp megkedveltem

Épp megkedveltem.
S nyomban elvesztem.
Magammal nem tarthatom.
Lemondok róla.
Tévedtem volna?
Ígérte. Szórakozom.

De szót ragoznom.
Váza világom.
Tér lenne. Idő lenne.
Absztrakt fogadás.
A visszatűzés.
Minek is hiedelme.

Csak a ló neve.
Csak az esélye.
Mögötte senki ember.
A zsoké. Adat.
Múlt. Így mit várjak.
Csak számok. Lónevekkal.

Jónak éreztem.
Meg is kedveltem.
Most elejtettem.
Ezt nem. Lemondok róla.
Többé alig lesz. Útja
Tévedtem. Jó lett volna.

Kényszerűen

Gyakran mint álom

Gyakran mint álom.
„Minek csinálom.”
A költészet hasztalan.
S a próza. Dráma.
Esszé. Határa.
Hasztalan. Csak haszna van.

Felel rendjének.
Meg. Egyéb érdek.
Például a rend. Sora.
Vagy éppen példa.
Rossz. Pont karéja.
Két egyenes közt magam.

S más. Képtelenség.
Felhagyni mernék.
Ha megvolna, hogy mivel.
Nem hiszek benne.

Játszó szerencse.
Maga módjához, ha kell.

Ám hogy adódott.
Tudjak más módot?
Vagy érjem be ennyivel.
Gyakran mint álom.
Minek csinálom.
MERT HÍJÁT NEM TALÁLOM!

